Mondelinge vraag Vlaams Belang-fractie, gemeenteraad Wevelgem

Legislatuur 2024-2030, werkjaar 2026-2027, Nr. 8

Indiener: Virginie Vermeersch

Rol wijkinspecteurs in strijd tegen eenzaamheid en sociaal isolement

Nu de dagen korter worden en de winter voor de deur staat, dreigen sommige inwoners nog meer in sociaal isolement terecht te komen. Vooral ouderen, alleenstaanden en andere kwetsbare inwoners kunnen uit beeld raken wanneer ze weinig contact hebben met familie, buren of verenigingen.

Wijkinspecteurs zijn voor veel inwoners een laagdrempelig aanspreekpunt. Ze kennen hun buurt en staan in contact met bewoners, handelaars, verenigingen en lokale diensten. Daardoor kunnen ze signalen opvangen die voor andere instanties minder zichtbaar blijven. Die nabijheid is niet alleen belangrijk voor de klassieke politietaken. Wijkinspecteurs kunnen ook een rol spelen bij het vroegtijdig opmerken van maatschappelijke problemen, zoals eenzaamheid en sociaal isolement.

De wijkinspecteur is natuurlijk geen maatschappelijk werker, maar kan wel een belangrijke signaal- en doorverwijsfunctie vervullen. Wanneer hij of zij merkt dat iemand vereenzaamt, zich afsluit of in zorgwekkende omstandigheden leeft, moet duidelijk zijn welke stappen kunnen worden gezet en bij welke diensten of organisaties die inwoner terechtkan.

In dat kader had ik de volgende vragen:

1. Welke rol vervullen de wijkinspecteurs van politiezone Grensleie bij het detecteren van eenzaamheid en sociaal isolement? Maakt dit expliciet deel uit van hun wijkwerking?
2. Welke afspraken bestaan er voor het melden en doorverwijzen van signalen naar gemeentelijke diensten, zorg- en welzijnsorganisaties of andere hulpverlening? Is er daarvoor een vaste procedure?
3. Hoeveel meldingen of doorverwijzingen over eenzaamheid, sociaal isolement, verwaarlozing of zorgwekkende thuissituaties werden de voorbije drie jaar door de wijkinspecteurs geregistreerd? Worden die gegevens bijgehouden? Indien niet, is het bestuur bereid om dit voortaan wel te laten monitoren, zodat men beter zicht krijgt op de omvang van het probleem en de rol van de wijkwerking?
4. Welke ondersteuning krijgen wijkinspecteurs om signalen van eenzaamheid, sociaal isolement, verwaarlozing of psychische kwetsbaarheid te herkennen en gepast door te verwijzen? Worden er daarvoor specifieke opleidingen en vormingen georganiseerd?
5. Is er voldoende capaciteit binnen de wijkwerking om deze nabijheids- en signaalfunctie waar te maken? Hoe wordt verzekerd dat wijkinspecteurs voldoende tijd hebben voor contacten met inwoners en lokale partners?